

טעם בפרשה

ע

נתנו תנומה לעיניהם לא ביום ולא בלילה, למשך כל זמן שהותם בתיבה..

עד כאן סיפורו של נח! אך מה אנחנו הקדושים יכולים ללמוד מכך?? שימו לב:

במרוצת החיים מתגנבת לנו לא פעם מחשבה, הנה, עבדתי קשה, עמדתי בניסיון, הצלחתי להתגבר על האתגר הלא פשוט שנתן לי הקב"ה, הצלחתי להתקדם, הלאה למרות הקושי הלא פשוט שנתקלתי בו,

נו, עכשיו מגיע לי לנוח קמעא ולהתחיל לחיות את חיי בנעימות ובשלווה, ברוגע ובשמחה, עד כי יבוא שילה ולו יקחת עמים וכו'... אך הקב"ה אומר לך: צדיק שלי, בעולם הזה לא נחים!

סיימת משימה אחת? יפה מאוד, עכשיו קדימה למשימה הבאה!!

צדיק שלי, החיים מלאים באתגרים מורכבים, שלא נגמרים לעולם. ואנחנו אמורים להמשיך מאחד לשני, ולדעת שכנראה לא באנו לכאן בשביל לנוח! לא באנו לכאן בשביל לשבת "רגל על רגל"!!

כמובן שיגיע הזמן שבו ננוח, ונתפנק, ונשב על זרי דפנה, בים של שלווה ונעימות,

אך לעולם הזה הגענו בשביל לעבוד!! לעולם הזה הגענו בשביל להתאמץ!!

ובעז"ה יבוא היום ונקצור פירות משובחים ונעימים, שיהיו עמנו לעד ולנצח נצחים,

ונודה לקב"ה על כל אתגר ואתגר שהוא נתן לנו, ונשמח על כל התאמצות קטנה שעשינו,

ונזכה ל"נצח" אין סופי של מתיקות ודבקות בבורא יתברך שמו!!!

נח הצדיק עובד את בוראו בשלמות ובתמימות, אך לעומת זאת בני דורו, סוטים מהדרך ויורדים לעומק השאול,

אין בהם אדם שהולך בדרך הישרה. כולם הולכים אחר תאוות לבם, וייצרם הרע!

אפילו החיות - שהם אינם בעלי בחירה, יורדים מטה מטה, ומדרדרים ונופלים לבאר שחת.

אך נח נשאר שפוי, ועובד את בוראו בתמימות ובישרות.

נו, מסתבר שהקב"ה יפנק אותו קצת, וייתן לו איזה אתנחתא קצרה בהרי האלפים הנעימים, יחד עם קורטוב של יישוב הדעת וצלילות הנפש..

אך מה שקרה במציאות היה שונה לגמרי...

הקב"ה קורא לנו, ואומר לו: נח! אני הולך למחות את כל היקום אשר על פני האדמה, ואתה לא תספה, אתה תישאר לחיות, ולעבוד את בוראך לנצח!

אך אל תחשוב שאתה הולך לנוח ולנפוש...

אתה הולך לבנות תיבה למשך עשרות שנים, וזאת על מנת שכל באי עולם יראו וישתוממו, וישאלו: למה ועל מה נבנית התיבה?

ואתה תסביר להם, שהקב"ה הולך להחריב את כל העולם! וכדאי להזדרז ולעשות תשובה, לפני שיהיה מאוחר...

טוב, נח מתחיל לבנות את התיבה יומם וליל, השכם והערב, כך למשך עשרות שנים.

עוברים להם הימים, והקב"ה מביא מבול על כל העולם, ונח נכנס לתיבה בשלום ובשמחה!

והנה הנה, הגיע הזמן קצת לנוח, ולהירגע מהחיים הכל כך מתישים וקשים שעברו עליו עד כה..

אך מה שקורה, הוא ההיפך הגמור!

נח עובד יומם וליל בתיבה, על מנת להאכיל את כל החיות והבהמות שהיו שם. ומובא בחז"ל, שנה ובניו לא

